

Thai A: literature – Higher level – Paper 1
Thaï A : littérature – Niveau supérieur – Épreuve 1
Tailandés A: literatura – Nivel superior – Prueba 1

Wednesday 10 May 2017 (afternoon)
Mercredi 10 mai 2017 (après-midi)
Miércoles 10 de mayo de 2017 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

Instructions to candidates

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a literary commentary on one passage only.
- The maximum mark for this examination paper is **[20 marks]**.

Instructions destinées aux candidats

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire littéraire sur un seul des passages.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est de **[20 points]**.

Instrucciones para los alumnos

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario literario sobre un solo pasaje.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es **[20 puntos]**.

จงเขียนบทวิจารณ์วรรณกรรมจากข้อเขียนที่ตัดมานี้เพียง ข้อเดียว เท่านั้น

1.

“คุณอรปริยาย คุณรายงานข่าวนี้ดูสิ พูดเรื่องบ้านเมืองมันหนักสมอง เราลองมาคุยเรื่องความเป็นไปของผู้คนในสังคมนี้ สักหน่อยสิ คุณเห็นไหมหน้าหนึ่งหนังสือพิมพ์ทุกฉบับเลย ไหนเขาพาดหัวว่าอย่างไรนะ”

“มหาภัยหนุ่มโมโหหิว ถูกลัดคิวสั่งอาหาร คว้ามัดหั่นผักจ้วงแทงหนุ่มดวงซวยดับอนาถกลางกรุง”

“โอ้อโฮ! คนเราทุกวันนี้มันไม่มีความอดทนเลยนะคุณอรปริยาย แค่ถูกลัดคิวก็เอากันถึงตายเลยเธอ”

5 “คะ ระวังไว้นะคุณสรยุ เวลาไปกินข้าว ระวังพวกเลือดร้อนโมโหหิวพวกนี้ด้วยก็แล้วกัน อย่าไปเที่ยวลัดคิวใครเขาละ ดิฉันไม่อยากเล่าข่าวคนเดียว”

“แหม คนเรามันพูดกันดี ๆ ก็ได้ เลือดร้อนอย่างนี้ต้องเอาไปสงบสติอารมณ์ที่ห้องกรง ฐานฆ่าคนตายสักปีดีดัลละ”

“คะ อันนี้สักยี่สิบปีดีไหมคะ จะได้สำนึก ไหมไหวจริง ๆ คนพวกนี้เห็นชีวิตคนเป็นผักปลา”

10 “นั่นล่ะครับคุณผู้ชมครับ วันนี้คุณผู้ชมสามารถร่วมแสดงความคิดเห็นในรายการของเราว่า ชายเลือดร้อนผู้นี้ควรถูกลงโทษอย่างไร ระหว่างจำคุกยี่สิบปี กับประหารชีวิต จำคุกยี่สิบปีกต 1 ประหารชีวิต กต 2 ตามหมายเลขที่โชว์บนหน้าจอตอนนี้”

“คะ นอกจากร่วมสนุกกับรายการแล้ว 30 ท่านแรกจะได้รับเสื้อของรายการ อย่าลืมโทร.เข้ามาร่วมสนุกกับเรานะคะ งานนี้ได้กันทุกคนโดยไม่ต้องเข้าคิวกันคะ”

[...]

[...]

15 ผมแค่เพียงมาพบเพื่อนตามนัดหมายเท่านั้น แต่เหตุการณ์บนรถเมล์ [เขาลุกให้หญิงสาวที่ถือของพะรุงพะรังนั่ง แต่มีชายผู้หนึ่งตัดหน้าแย่งที่นั่งไป โดยไม่มีใครบนรถเมล์ว่ากล่าวชายผู้นี้แต่อย่างใด] มันทำให้ผมระอึกกระอ่วนใจ ชายจิ้งคนนั้นลงไปนานแล้ว แต่หญิงคนนั้นยังยืนเกาะพนักเก้าอี้พร้อมของพะรุงพะรัง เพียงแต่เธอเลี้ยงไปยืนตรงกลาง ห่างจากผมซึ่งตอนนี้ยืนมีนงกับท่าทีของเธอและผู้คนบนรถเมล์หลังจากเจ้าจิ้งนั้นลงรถไป นอกจากเสียงอึกทักขำนอกรถแล้วก็มีเพียงเสียงเต้นในหัวใจของผมที่เร่ง

20 จังหวะถี่รัวก็ก้องกว่าเสียงใดๆ

อีกเพียงป้ายเดียวก็จะถึงที่หมาย ผมเลือกลงเดินต่อ ก่อนพบเพื่อนผมน่าจะมีเวลาสำหรับเคี้ยวกลืนความเคืองชุ่นในใจลงไปบ้าง แต่ให้ตายเถอะ รสชาติเพื่อน ๆ จากรถเมล์มันยังจุกที่คอหอยล่องลอยในวังวนจินตนาการ

ที่ร้านข้าวแกงเล็กๆ ข้างทางใกล้ที่ทำงานเพื่อน ผู้คนออแน่นอนเต็มหน้าร้าน โต๊ะที่ตั้งเรียงตามฟุตบอลบาท

25 มีกลุ่มคนทำงาน นักศึกษาจับจองกัน ผมควรมีอาหารตกถึงท้องเพื่อไม่ให้ความหิวเป็นอุปสรรคของการพูดคุยกับเพื่อน คำชวนจากสายตา หลังจากนักศึกษากลุ่มนี้แล้ว อาหารเที่ยงก็น่าจะเป็นตาของผมบ้างละ

“หมูผัดพริกขิงราดข้าว แล้วเอาต้มข้าวไก่ใส่ถ้วยด้วยครับ”

นักศึกษาสาวสองคนชะงัก เมื่อเสียงสั่งอาหารของชายวัยกลางคนแหวกมาจากข้างหลังของเธอและผม พ่อค้าข้าวแกงเองก็รับคำสั่งนั้น พร้อมถามย้ำเมนูอาหารกับชายคนนั้น

30 ผมสะกิดไหล่ชายคนนั้นซึ่งตอนนี้แหวกผู้คนมายืนที่หน้าตู้อาหารต่อหน้าผมแล้ว

“คุณครับ ทำไมไม่ทำตามคิดละครับ”

“ไหน ใครจัดคิว ใครหิวก็สั่งเอาสิ”

“ไม่หอรอกครับ คุณควรดูว่า มีคนที่มาก่อนคุณกำลังจะสั่งอาหาร แต่เมื่อคุณมาก็เท่ากับมาลัดคิว คุณควรเกรงใจคนที่มาก่อนบ้างนะครับ”

35 “อ้าว! มาก่อนทำไมไม่สั่งก่อนล่ะ มัวยืนอยู่ทำไมล่ะวะ”

“พี่ครับ อาหารที่พี่สั่งได้แล้วครับ หมูผัดพริกขิง กับต้มข้าวไก่ใส่ถั่ว รวม 50 บาท จ่ายเงินเลยนะครับ”

“เห็นไหมพ่อค้าเขายังไม่ว่าอะไรเลย อยากได้อะไรก็สั่งเอา อย่ามาหาเรื่อง”

“ผมไม่ได้มาหาเรื่อง แต่คุณมันโคตรรังเกียจเลยวะ”

40 ด้วยอารมณ์ฉุนเฉียว ชายคนนั้นถือจานเดินอาดๆ ไปที่โต๊ะนั่งที่มีเพื่อนมาด้วยอีก 3 คน นักศึกษาสาวสองคนรับอาหารแล้วเดินไปรวมโต๊ะกับเพื่อนๆ ที่รออยู่ก่อนแล้วอย่างเงิบๆ ขณะที่ผมยังต้องการคำตอบบางอย่างจากพ่อค้าข้าวแกง

“พี่ครับ ทำไมไม่ตักให้คนที่มายืนรอก่อนละครับ”

“ไม่รู้ล่ะ ใครสั่งก่อนได้ก่อน จะกินอะไรล่ะ รีบๆ สั่งหน่อย คนอื่นเขารออยู่”

45 ผมไม่เข้าใจเสียงลมที่ผายออกมาจากช่องปากของพ่อค้า แทนที่จะสั่งอาหาร ผมเลือกเดินไปหาเพื่อนซึ่งนั่งอยู่ที่ร้านนั้นก่อนหน้าและโบกมือเรียกผม

“อะไรกันวะ เสียงอะอะโววาย”

“ไม่มีอะไร ไ้บ้านนั้นมันลัดคิว คุณมีการศึกษานะ แต่สำนึกต่ำฉิบ...”

“เฮ้ย! มึงจะซีเรียสอะไรนักหนาวะ มันเป็นกฎของธรรมชาติ ด้านได้อายอดไว้ว มึงน่าจะเข้าใจอะไรซะบ้าง อะไรปล่อยวางได้ก็ปล่อยวาง หนได้ก็หนไป มีเรื่องมีราวเสียเวลาทำมาหากิน”

ธีร์ อัมมัย, ตะวันออกเฉียงเหนือ (2015)

2.

แสงดาวในชาวแดด

<p>เรามองเห็นเช่นไรในแสงตะวัน คือภาพจริงสิ่งนั้นในแดดฉาย ใต้พรหมแดดแผดผ่าวอาจดาวราย ที่เจิดแรงแสงพรายอยู่คงทน</p> <p>5 คือความจริงสิ่งใดให้ค้นหา ทอแสงแรงกล้าทุกแห่งหน เพียงคล้ายพลบพลันค้นพบตัวตน เมื่อดาวเดือนเคลื่อนกล่นยามราตรี</p> <p>เธอเห็นเช่นไรในสายแสง</p> <p>10 เห็นไหมดาวโรยแรงกลางแสงสี ในแดดขาวแต่ดาวใสจึงไม่มี ปรากฏสีดาวใดในแสงตะวัน</p> <p>ปิดเปลือกตาสักครู่สิที่รัก เพื่อความจริงอันหวังหนักจะผ่อนผัน</p>	<p>15 ให้อีกด้านของความงามเผยตัวมัน เป็นอีกด้านของความฝันที่เรามี</p> <p>บางความงามลึกลับในซ่อนเร้น คล้ายแสงดาวเยือกเย็นอยู่ทุกที่ อาจรอเธอค้นพบมานานปี</p> <p>20 ในทุก ๆ วินาทีที่ผ่านมาไป</p> <p>ลองดิ่งลึกความหมายของสายแดด ทุกอณูที่แสงแผดมีแสงใส ซึ่งดวงดาวถักสานอยู่ด้านใน เราจะเลือกแสงใดให้สาדתอ</p> <p>25 เป็นความหมายง่ายงามตามเราคิด ว่าวิถีชีวิตต้องไปต่อ อาจเป็นทางที่พรางดาวยังพรารอ ใครผู้ไม่ย่อท้อต่อแสงตะวัน</p>
--	---

รชา พรหมวงศ์, พันธกาล (2014)